

Τελικά μπορούν να μας αιφνιδιάσουν, ακόμη και στον 21ο αιώνα, οι τεράστιες πέτρες από το διάστημα; Ο μετεωρίτης που κατέπεσε στη Ρωσία έδειξε πως μπορούν. Τα περισσότερα περιστατικά δεν απειλούν την ανθρωπότητα. Λίγες ώρες προτού πέσει ο μετεωρίτης στα Ουράλια, ο αστεροειδής 2012 DA14 πέρασε από τη Γη χωρίς να προκαλέσει το παραμικρό. Η δική του τροχιά είχε προβλεφθεί με ακρίβεια εδώ και μήνες.

Αλλά προσέξτε το όνομά του. Διαστημικά αντικείμενα που κινούνται κοντά στη Γη, όπως αυτό, ονομάζονται εδώ και χρόνια από τον αριθμό του έτους της ανακάλυψής τους. Κάτι που σημαίνει ότι εντοπίσαμε αυτόν τον βράχο πριν από μόλις έναν χρόνο.

Σύμφωνα με το tonima.gr ένα μήνα νωρίτερα, ένας άλλος ονόματι 2012 BX34 πέρασε από κοντά μας, σε απόσταση 65.000 χλμ. - αυτός είχε ανακαλυφθεί μόλις δύο ημέρες νωρίτερα. Πριν από λίγα χρόνια, ένας διαστημικός βράχος 80 τόνων με το όνομα 2008 TC3 μπήκε στην ατμόσφαιρα της Γης, εξερράγη και σκόρπισε κομμάτια του στο Σουδάν -μόλις 20 ώρες προτού τον ανακαλύψουμε.

Ο κατάλογος είναι μεγάλος. Το πρόβλημα είναι ότι οι αστρονόμοι παραδέχονται πως δεν ξέρουμε τίποτε για το 5%-10% των αστεροειδών που κινούνται κοντά στη Γη και έχουν μέγεθος μεγαλύτερο από 1 χλμ. - 20 φορές μεγαλύτεροι από τον επισκέπτη αυτής της εβδομάδας.

«Ο κόσμος πιστεύει ότι η επιστήμη έχει λύσει αυτό το θέμα σήμερα. Αλλά είμαστε ακόμη μακριά» λέει στο BBC ο Στίβεν Λόουρι του Πανεπιστημίου του Κεντ. Τα καλά νέα είναι ότι κάτω από ένα ορισμένο μέγεθος, και ανάλογα με το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένοι, κάποιοι αστεροειδείς που κινούνται κοντά στη Γη δεν αποτελούν κανέναν κίνδυνο, γιατί

εκρήγνυνται καθώς διασχίζουν την ατμόσφαιρα.

Οι επιστήμονες λένε ότι ένα σενάριο πρόσκρουσης είναι αναπόφευκτο. «Είναι μαθηματικώς βέβαιοι ότι ένα από αυτά τα αντικείμενα θα μας χτυπήσει κάποια στιγμή στο μέλλον -αστεροειδείς πέφτουν στη Γη στη διάρκεια όλης της Ιστορίας. Η ανθρωπότητα ζούσε πάντα με αυτό το όπλο στον κρόταφο. Είμαστε τυχεροί που έχουμε σήμερα τις τεχνολογικές δυνατότητες για να εντοπίζουμε τέτοια πράγματα, και να βρίσκουμε τρόπους για να τα αντιμετωπίζουμε» λέει ο δρ Λόουρι.

Το πιο γνωστό περιστατικό συνέβη στις 30 Ιουνίου του 1908. Περισσότερα από 2.000 τετρ. χλμ. δάσους, κοντά στον ποταμό Τουνγκούσκα στη Σιβηρία, κυριολεκτικώς ισοπεδώθηκαν. Υπεύθυνο για την καταστροφή ήταν κάποιο μεγάλο διαστημικό αντικείμενο που εξερράγη στην ατμόσφαιρα πάνω από την περιοχή.

Οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι προέρχονται από αντικείμενα μεγέθους 100 ή μερικών εκατοντάδων μέτρων. Επιστήμονες παρατηρούν τον ουρανό για να τα εντοπίζουν, αλλά δεν τα καταφέρνουν πάντα. Πολύτιμος σύμμαχος είναι το λεγόμενο «σύστημα Atlas» (Asteroid Terrestrial-impact Last Alert System) που είναι σχεδιασμένο για να προειδοποιεί, τουλάχιστον λίγες ημέρες προηγουμένως, για αστεροειδείς που πλησιάζουν επικίνδυνα, σαρώνοντας ολόκληρο τον ουρανό κάθε βράδυ.

«Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι τέτοιες παρατηρήσεις κάνουν εκπληκτική δουλειά. Φαίνεται από τα 800 νέα αντικείμενα που ανακαλύπτουμε κάθε χρόνο» λέει στο BBC ο Άλαν Φιτζσίμονς, του Queens University, στο Μπέλφαστ. Θα μπορούσε να μας αιφνιδιάσει ένα βράδυ ένας εντελώς καταστροφικός, εντελώς άγνωστος αστεροειδής; «Ναι, και το πιο πιθανό σενάριο αυτή τη στιγμή είναι ότι η επόμενη πρόσκρουση θα γίνει με πολύ μικρή προειδοποίηση» καταλήγει ο καθηγητής Φιτζσίμονς.